

SLOVENSKI NAROD.

I buja vsak dan zvečer, izmoči ledelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačnje se od četiristopne petiriste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovat. Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Važno gospodarsko vprašanje.

I.

Nastopil ni le za liste čas kislih kumar, tudi čitajoče občinstvo se je gotovo naveličalo, vedno čitati le o volitvah in političkih preprih, v tem, ko se le redkokedaj kdo oglašá o gospodarskih vprašanjih, da si s srečnim urenjenjem gospodarskih razmer narodni ponos in narodno zavednost najbolj ukrepimo. Lotil sem se tedaj vprašanja, katero je ravno za Slovence največje važnosti, ker nam preti z velikimi gmotnimi izgubami, ako se ne reši pravočasno in z vso energijo.

Dve tretjini slovenskega naroda pečata se z vinstvom. Na slovenskem Štajerskem, izmoči Marenberški in Slovenjegraški okraj, se povsod vino prideluje, katero je v mnogih okrajih: Maribor, Slovenske gorice, Ptuj, Ormož, Ljutomer, Sl. Bistrica, Šmarje, Brežice itd. jeden glavnih pridelkov. Po stari katastralni mapi od l. 1820 bilo je na slovenskem Štajerskem 38.186 or. vinogradov, na novo nasadilo se je blizu 10.000 oral, tako da se sme šteti 48.000 oral, na katerih priraste povprek 360.000 hl vina, v vrednosti od 4 do 5 milijonov goldinarjev. Ker so cene vinogradov jako različne od 300 gld. do 1200 gld. in višje, znašala bi skupna vrednost vseh vinogradov 25 do 30 milijonov goldinarjev, gotovo lep del narodnega premoženja.

Na Kranjskem je po izkazu finančnega ministerstva 20.289 or., in sicer 16.000 na Dolenjskem, 4000 v Vipavski dolini, na katerih se je leta 1884 pridelalo 160.000 hl. vina, vrednega do 2 mil. gold. Vinogradi pa reprezentujejo najmanj 10 milijonov gold. narodnega kapitala. Za Trst, Gorico in Istro izkazanih je 97.386 or. vinogradov, na katerih se je l. 1884 pridelalo 390.000 hl. vina. Ker sta vsaj dve tretjini teh vinogradov v slovenskih rokah, sme se trditi, da imajo Slovenci na Primorskem v vinogradih investiranega nad 30 milij. gold. svojega kapitala. Slovenci imajo tedaj v vseh deželah, razen na Koroškem (kjer se prideluje okolu Sitarevesi nekaj malega vina, znanega po imenu „Sittersdorfer“) velik del svojega premoženja v vinogradnih posestvih. Vsaka neizgoda v vinogradih

jih zadene tem občutljiveje, čim menj imajo druge zemlje in drugih priradkov.

In ravno temu delu narodnega premoženja preti nevarnost, da ga popolnem uniči mali mrčes, ki se je iz Amerike pred 20 leti zanesel v Evropo in grozno naglo raztrosil skoro že po vseh vinorodnih deželah — filoxera ali trsna uš.

Leta 1868 so najprej na nekaterih vinogradih na južnem Francoskem zapazili, da se začno sušiti, ne da bi se vedelo bilo iz početka, zakaj. Konečno našli so na koreninah milione teh prostemu očesu nevidnih živalic, katere izsesavajo sok trsu in korenine tako ranijo, da se posuše. Poskušala so se vsakojaka sredstva, pa vse zaman. Trsna uš šla je svojim potom naprej od vinograda do vinograda in sicer s tacimi velikanskimi koraki, da je uničila že več ko 700.000 ha. vinogradov in l. 1884 na novo napadla 84.805 ha. Izračunilo se je, da je trsna uš Francozom več škode napravila, kakor nemško-francoska vojna s tistimi petimi milijardami vred.

Na Avstrijsko se je trsna uš zanesla s Francoskega s trsmi, katere je dobivala vinarska šola v Klosterneuburgu. Prelepi šolski vinogradi bili so v kratkem času uničeni, deloma umetno, ker se je tačas še mislilo, da se s popolnim uničenjem trsa v okuženem kraju ustavi bolezen in ker sredstva, s katerimi se trsna uš pokonča, tudi trs uničijo. Pa z vsemi sredstvi se ni ničesar doseglo in trsna uš se širi od Klosterneuburga naprej proti Gumpoldskirchenu in Badenu in je šla celo preko široke Dunave v Bisamberske gorice.

Na Slovenskem Štajerji našla se je pred 4 leti v slovečih Bizeljkih vinogradih, kamor je bila zanešena iz bližnjih hrvatskih gor. Tačas izrekli so izvedenci, da bodo v treh letih pokončani vsi tisti vinogradi, pa pokazalo se je, da trsna uš k sreči v naših krajih ne napreduje tako naglo, kakor na Francoskem, kjer jej je podnebje ugodnejše, pokazalo pa tudi, da vinogradi neso tako hitro popolnem uničeni.

S Štajerskega preskočila je filoksera Savo na kranjsko stran, kjer je bila lani konstatovana v Krškem in Kostanjeviškem okraji. Najbrž zatrosili so jo kranjski delavci, ki so delali v štajerskih

ali hrvatskih okuženih vinogradih in na obleki ali orodji prenesli na Kranjsko pogubonosno živalico. V Istri so že tudi okuženi vinogradi okoli Poreča, prosti dozda pa so še tuge okolu Trsta in na Goriškem, vsaj konstatovana še ni tu nikjer trsna uš, kakor tudi še ne v glavnih vinogradnih krajih na Štajerskem, kjer je dozda konstatovana le v Breškem, Sevniskem in Kozijanskem okraji, ki imajo skupaj nad 4000 oralov vinogradov, leze pa vsako leto dalje proti zahodu in severju.

Veliko huje razširjena je trsna uš po vsem Ogerskem, te dni našli so jo v slovečem Tokaji —, po Hrvatskem, dále v Srbiji in Rumuniji in tudi ruski vinogradi na Krimskem poluotoku neso je več prosti. Na Italijanskem našla se je že na mnogih krajih, v poslednjem času v Siciliji, dalje na Španskem in ker se je že tudi ob Reni na Nemškem in v Švici ugnezdila, sme se reči, da je po vsej Evropi raztrošena.

Gospodarska škoda, prouzročena po trsni uši, je tedaj velikanska in kdor bi iznašel sredstvo, uničiti jo, ne da bi ob enem tudi trse pokončal, bil bi ne le velik dobrotnik vinogradnikov in — vinorejcev, ampak s svojo iznajdbo pridobil bi si pravi zlati zaklad. Francoska vlada je že pred leti razpisala za sredstvo proti filokseri darilo v znesku jednega milijona frankov, pa dosle še ni bilo nikomur priznano. Sploh pa so vlade, odkar so spoznale nevarnost, katera preti vinogradstvu, z vso energijo skušale zatreti pogubno živalico, pri tem velike svote trošile, mnogim vinogradnikom napravile stroške in škodo, dosegle pa neso ničesar, ker so ravnale po krivih nazorih in načelih.

Po občnem mnenju učenih izvedencev mislilo se je do novejšega časa sploh, da se da zabraniti razširjenje trsne uši, ako se tam, kjer se prikaže, popolnem uniči. Torej so vlade najstrožje postopale v krajih, kjer je bila konstatovana trsna uš in prav tako ravnale, kakor pri kaki epidemiji in zlasti zabranile vsak promet s trsnimi sadeži in sploh s trsi. Okuženi vinogradi pa so se zatirali s takimi tekočinami, o kateri se je znalo, da filoksero pokončajo, zraven pa tudi trs. Koliko milijonov hektolitrov da se je le smrdljivega žvepleno-ogljika (Schwefelkohlenstoff) v zemljo zloilo, bi se težko dalo izračunati.

LISTEK.

Potopisne arabeske.

VII.

Gospod urednik! Zdaj, ko sem po tolikih ovinkih in stranskostih dospel v „ravni Srem“, kamer sem bil namenjen takoj s početka, dovolite mi, da si natêknem objektivne naočnike in pogledam tukaj okrog sebe, ne da bi se oziral kakor znatiželjna Lotova žena, nazaj tja gori na Vašo politiško Sodom in Gomoro! V to svrhu Vas prosim, da mi prizanese z vsemi in vsakeršnimi poročili o tisti „črni“ papirnati vojni, katere „koribantični krik“ se zdaj pri Vas razlega po „zaduhlih sobicah“ uredniških, zlasti po — občestno-pritličnih! Milujem Vas sicer, da ste obsojeni, gledati dan na dan tiste „zaripljene obraze z boljšečimi očmi“, dočim sem se jaz umêknil njihovim uročljivim pogledom sem doli v zavetje vinorodne Fruške Gore; ali, bodite uverjeni, da mi je za vse te neslane barlekinade toliko mar, kakor za lanski sneg! Nahajam se Vam namreč zdaj v enakem duševnem razpoložji, kakor tisti Spiessbürger v Goethejevem „Faustu“, kateri si né vedel boljše zabave,

„Als ein Gespräch vom Krieg und Kriegsgeschrei,
Wenn hinten, weit, in der Türkei,
Die Völker auf einander schlagen ...“

O! „Anatema ga bilo!“ Zdaj sem pa nevedoma že zopet zabredel v nemške citate, kakor Vaši „listovci“ v tisto Heinejevo „blato“ — skrajni čas, da obesim na klin svoj retrospektivni daljnogled ter se brigam samo za one stvari, katere so mi tukaj pred nosom ...

Kaj? Vi bi radi vedeli, zakaj da nesem dlje časa ostal v Srbiji ali zakaj da se sploh nesem posrbil, kakor so prorokovale Vaše „babe v moških suknjah“. Kako ste pač vender najivni! Da-li neste nikoli slišali praviti o nekem Montecuculiji in o njegovih pogojih za vojno: denar, denar in zopet denar potrebuje se, ne samo v boji, temveč tudi na potovanji, zlasti po Srbiji, kjer brez „dukata“ ne morete niti kihnoti. In pa: „katolišk Slovenec“ da bi se Vam kedaj posrbil — predno kaj tacega doživite, tekla bode Ljubljana preko Golovca! No mogoče, da bi se človek dal spreobrniti, ko bi mu tako-le Vaše tercijalke ségnile pod pazduho s kako dvanajstorico tisočakov (?), kakor onemu — pa kaj bi Vam pravil reči, katere Vi morete zajemati iz prvega vira ...

O, kako ste pač srečni, gospod urednik, da sedite tako rekoč sredi trstja, kjer so Vam na izber najlepše piščalke! Ali srečnejši, trikrat srečnejši sem Vam še jaz tukaj doli v prostranem Sremu, daleč proč od tiste Vaše politiške tragikomedije in trejalske chronique scandaleuse! ...

Da, gospod urednik! Zdaj, ko sem krenil s široke, razvožene ceste železniškega prometa stráni v svobodno polje ter se napotil v mirna pokrajinska selišča, mej preproste, naravno misleče in čuteče ljudi — zdaj še le so se mi zopet zbistrile oči, da vidim, kako lepi, divni in prekrasni so Vam tukajšnji kraji! Po vsem širnem okrožji, kamer koli mi vsplava pogled, razgrinja se zelena, bujno obraščena ravnina, po kateri so razsejane daleč vsak sebi bele vasi, z vitkimi cerkvenimi zvoniki na sredini ...

Tu na severni strani, proti večeru navzgor, vleče se brdovita Fruška Gora, na vrhu s temnozelenimi gozdi obsenčena, v tem ko njej lahno z ravnine rastoče vznožje opletajo solnčne gorice; ondu na jugu, daleč tam preko gozdnatega Sávinega obrežja, na skrajnem obzorji, vije se v dolgi, nepretrgani vrsti nizki, valovito obrisani rob Srbskega pogorja; in tja doli proti iztoku odpira se veličastna ravninska perspektiva, v katere dimnato-soparnem

Filoksera pa, uničena ali pregnana v enem kraju, prikazala se je na sto drugih.

S prav vojaško strogostjo lotili so se Rusi filoksere. Vinogradi na Ruskem obsegajo že 121.000 desetina ali 181.000 oral, od katerih spada na Besarabijo 29.000 desetina, na Krim 4.716, na donske pokrajine 1.505, na Kavkaz 86.137 desetina. V teh vinogradih dobiva se do 2 milijona hl. vina. Iz donskega vina prirejšajo šampanjec, jako dobro pa je kavkaško vino, vzlasti rudeče Kahetinsko, pa kletarstvo je še prav primitivno. Prve sledove trsne uši našel je leta 18-0 Danilevski, direktor botaniškega vrta v Nikiti v Krimu v nekem vinogradu, kateri je bil pred leti zasajen s francoskimi trsi. Vlada je precej odposlala Danilevskega na Francosko, da se na mestu pouči o ravnanju proti trsni uši. On je nasvetoval uničenje okuženih vinogradov z žvepleno-ogljikom. Vlada je tedaj naročila potrebno množino omenjene tekočine, ob enem pa na okuženi kraj odposlala 850 vojakov, kateri so potrebna dela opravljali po vinogradih. Pred vsem so bile postavljene okoli in okoli po vseh potih in cestah straže, katere so zabranjevale vsako izvažanje trsov, trsnega listja, tropin, grozdja in sploh vsakih rastlin. Orodje in obuvalo delavcev se je desinficiralo. Kola voz, kopita konj in drugih živalij so se tudi umivala s tako tekočino, isto tako obleka delavcev. Potem se je ulival v šestero lukenj okoli vsacega trsa žvepleno-ogljik. Nekaj dnij pozneje pa so se vsi trsi izkopali in s koreninami vred požgali. Ob enem ukazala je vlada, da naj Danilevski poučuje potrebno število učencev o znamenjih in pokončevanju filoksere. Udeležilo tega kursa se je 153 oseb, od katerih je vlada 20 odposlala v Kavkaz, da tam preiskujejo vinograde.

Pa filoksera se tudi ruskih bajonetov ni ustrašila in napreduje v Krimu, če prav ne tako naglo, kakor na Francoskem. V poslednjem času se je našla že v nekaterih kavkaških vinogradih. Ruska vlada sklicala je zaradi tega letos meseca maja kongres v Tiflis, kateri je po dolgih razpravah konečno sklenil po nasvetu Danilevskega, po sedanjem načinu po filokseri okužene vinograde uničevati, dasi je dokazano, da po tem potu se malo ali nič ne opravi, stroški pa so prav veliki, na pr. na Ruskem leta 1881/82 nad 200.000 rubljev. Pri nas v Avstriji pa kmetijsko ministerstvo nema več, ko 30.000 gld. na razpolaganje proti trsni uši, prav pohlevna svotica, katera k večjemu zadostuje za potovalne stroške gospodom iz ministerstva.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. julija.

Kakor se čuje, mislijo nemški nacionanci že v začetku zasedanja **državnega zbora** staviti predlog, da Galicija in Bukovina dobita isto avtonomijo v Cislitaviji, kakor jo ima Hrvatska v Translitaviji. Nadejajo se, da Čehi kot avtonomisti ne bodo nasprotovali temu predlogu. Mi mislimo, da se Čehi ne bodo dali speljati na led, ker s tem bi spodkopali narodno eksistenco, kajti nam Slovencem in Čehom bi se potem ravno tako godilo, kakor Poljakom v Prusiji. Določili bi nam Nemci obrok, do katerega časa se moramo ponemčiti. V državnem zboru bi mi bili vedno v manjšini in nemščina bi

ozadji se dviga v vzduh sinja Srbska gora Avala, zroča ponosno po srbski zemlji okrog, kakor Učka po kršni Istri ali pa Rogaška Gora po štajerskem raji, da ne sežem v daljave po drugih primerah!

Ali kakor Vam je videti: Vi bi naposled vender le tudi radi slišali, na katerem konci širne Sremske ravnine da uprav stojim, kaj ne da? No, to ni baš velika težava! Če se še spominjate: pisal sem Vam zadnjič iz Beške, z opomnjo, da je to prostrano selo ob vznožji zelene Fruške Gore, in sicer na iztočni plati! Da boste pa imeli nekoliko jasnejši pojem o sremskih selih, treba Vam je vedeti, da so na primer v Beški stanovniki peterih veroizpovedanj, kateri posamični imajo po jedno svojo cerkev: tu so Vam katoliki, ali po srbskem izrazu „Šokci“; potem pravoslavni ali kakor se sami imenujejo „Srbi“, dočim jim „Švabi“ pravijo „Raci“; potem Luteranci in Kalvini, po največ priseljeni Slovaki in madjarski „Švabi“, kakor tudi potomci onih, ki so nam križali Vzveličarja, brez katerih ga menda ni sela v blaženi Translitaviji. Iz tega torej razvidite, da Vam ima tako sremsko selo več prebivalcev, nego-li vsa — Trentarska dolina skupaj, od izvora do Čez-Soče!

Beška je, kakor sem Vam že dvakrat povedal,

zavladala povsod. Iz tega predloga se pa tudi jasno razvidi, da našim Nemcem ni toliko za ohranjenje nemške narodnosti, ampak le za ponemčenje Slovanov. V Bukovini biva precej Nemcev, a te bi radi popustili Poljakom, če jih tudi raznarodé, da bi le mogli v družih avstrijskih kronovinah ponemčiti še več Slovanov. — Poslanec Zallinger govoril je predvčeraj na nekem shodu volilcev v Forstu pri Meranu. Opravičeval je svoje postopanje v državnem zboru in omenjal potrebo, da bi se uredil kredit na kmetih. Nadalje je ta poslanec trdil, da ni bilo moči, da bi on bil ostal v Hohenwartovem klubu, ker ta klub po drni in strni hodi z vlado. „Grof Taaffe je pa moder mož, kdor mu pride v pest, tega z lepa ne spusti,“ kakor je rekel nekaj Greuter. Čehi in Poljaki so temu poslancu premalo konservativni, zato on pravi, da z njimi ne bode dolgo moči skupaj hoditi. Sploh se je iz njegovega govora videlo, da je velik nasprotnik Slovanov.

Ministerstvo notranjih zadev dovolilo je, da se osnuje za **Česko kmetijska centralna zaveza**, samo da se morajo pravila nekoliko predelati. Namestništvo bilo je prepovedalo to društvo, ki nema drugega namena, kakor škodovati deželnemu kulturnemu совету. To društvo bodo nemški kmetovalci osnovali zato, ker v kulturnem совету nemajo več večine in tedaj ne morejo zapovedovati, vzajemno pa s Čehi delati nečje.

Moravski namestnik grof Schönborn potuje neki na Dunaj, da bode grofu Taaffe-ju poročal o izidu petindvajsetletnice moškega pevskega društva v Brnu. Zlasti proti Brnskej mestnej policiji ima neki mnogo pritožb.

Vodstvo državnih železnic nikakor neče trpeti, da bi se uradniki mešali v volilne agitacije. Pri zadnjih državnozborskih volitvah so železniški uradniki v Budejovicah na Českem zlasti hudo agitovali za nemške kandidate, pod nemškimi volilnimi oklici so bila brati njih imena. Vodstvo državnih železnic je sedaj one, ki so najhujše agitovali, prestavilo na Spodnje Avstrijsko in Tirolsko.

Vnanje države.

Vodje **vzhodnjermeljske** liberalne stranke bili so neki poslednje dni v Srečici in so imeli tajna posvetovanja, katerih se je udeležil tudi bolgarski ministerski predsednik Karavelov. Kakor se govori, posvetovali so se, kako hočejo v bodoče postopati, in Karavelov obljubil njim je baje pomoč Bolgarije.

Francoska zbornica dovolila je budget ministerstva bogočastja, trgovine, kmetijstva in javnih del. Na predlog ministra Goblet-a dovolila je z 246 proti 215 glasom povišanje kredita za francosko duhovščino v Tunisu in Algieru za 100.000 frankov.

Nemški zvezni svet potrdil je pogodbo s severnonemškim Lloydom, ki se tiče subvencionirane parobrodne vožnje v Vzhodnjo Azijo in Afriko. — Nadalje je zvezni svet sklenil, da se vojvoda Cumberlandski izključi od prestolonasledstva v Brunšviku, ker njegovo dosedanje postopanje nasprotuje nemški državni ustavi. Ta sklep se bode naznanil brunšviške deželni vladi. Za vojvodo Cumberlandskega glasovali sta samo državici Mecklenburg-Strelitz in Reuss-Greutz in to iz legitimitetnega principa.

Belgijska vlada hoče še pred sklepom tega zasedanja zbornicam predložiti neko premembo volilnega reda, po kateri bi se število kmetijskih volilcev povečalo. S tem si upajo konservativci še za naprej obdržati večino v zbornici, ki je drugače že v nevarnosti, ko se javno mnenje vedno bolj nagiba na liberalno stran.

Herbert Gladstone, sin bivšega angleškega ministerskega predsednika, je na shodu liberalcev v Wakefieldu razvil program bodoče politike angleške liberalne stranke. Ta program obsega sledeče točke: Obširna samouprava na Irskem, močna defenzivna vnanja politika, trdnješe združenje dežele s koloni-

lepo, precej imovito selo ob železniški postaji istega imena, vzgrajeno ugodno na širni ravnini, s prostranimi ulicami po dolgem in popréčki, z nedoglednimi perspektivami — no, o tem se bodeva zmenila za nekaj vrst nižje doli, kajti zdaj je pritiral moj voznik konje s pašnika od nekdaj — daleč sem doli izpod Fruške Gore, kjer jih je iskal še od treh zjutraj. Samo prisedite, da vidite, kako se vozijo naši Sremci! Z bliskovno naglostjo švigajo Vam iskri graničarski konjički skozi selo po široki cesti ven na brezmejno polje, da Vam hiše in drevesa plešejo pred očmi, kakor tisti možiceljni v mehaničnem gledišči. Da preprost, ne baš preelastičen vozič ob cestnih grudah in jarkih poskakuje od tal za pol drugi meter visoko, da se morate držati za premehužni svoj meščanski trebuh, češ, da se mu ne osipljejo obroči, — vidite, to Vam je zdravejšje, kakor petdeset sprehodov po Vaši Šent-Peterski cesti! Jednako vožnjo bi privoščil marsikateremu Vašemu — Lenartovemu čestilcu, da bi se mu nikdar ne zljubilo več izustiti one lažnjive fraze, da je boljša slaba vožnja nego-li dobra hoja...

In kar se dostaje tukajšnjih cest, vedite, da ne samo, da niso toli gladke in trdne, kakor tam na Vašem kamenitem Krasi, temveč one niso niti

jami, obširne in radikalne notranje reforme, ki se bodo opirale na voljo naroda.

Dopisi.

Iz Rudolfovega 2. jul. [Izv. dop.] „Ljubljanski List“ prinaša v svojih zadnjih številkah (od 24. junija naprej) brezkončne, jari kači podobne članke iz Rudolfovega v odgovor Novomeškemu dopisniku „Slovenskega Naroda“ o zadnjih volitvah. V istih člankih se giblje dopisnik v splošnih povedbah in „klasičnih basnih“, pika in natolceva mnogobrojne osebnosti ter se suče le v splošnih frazah okoli privatnih oseb, katere z najgršim blatom ometava češ, povaljaj v blato osebnosti, ki so v oko bodečo resnico v „Slovenskem Narodu“ povedale, ter jih smeši pred svetom, potem je tvoja stranka oprana, tvoja stvar prava in čista. Je-li to dopisnik dosegel ali ne, je-li kakšen faktum, v „Slovenskem Narodu“ zabeležen, ovrget ali ne in če je pisava „Ljubljanskega Lista“ dostojna in omikanega človeka vredna, o tem je gotovo že nepopačeni slovenski svet sodbo storil.

Veči del teh tako surovo in podlo napadenih oseb ne namerava na to oblatenje odgovoriti, misleč si, da če kje, je tukaj na svojem prostoru stara latinska prislovica: „Quotiescumque cum stercore certo, etc.“ — Jedna tistih oseb pa odgovarja na vse to v kratkem sledeče:

Dopisunu, v pravniških postavah zvedenemu, gotovo ni neznan tisti zakon, ki kaznuje krivično postopanje pri volitvah kot pregrešek. Če g. dopisnik res misli, da so se zakriville kakove osebnosti grof Margherijeve stranke glede volitve in agitovanja kakih nepostavnih in nepoštenih sredstev, mu je vsak dan svobodno zadevno ovadbo pri c. kr. drž. pravdnistvu uložiti in sicer pod lastnim imenom, ali pa tudi, kakor postava izrecno dovoljuje, brezimno, ako se sramuje s svojim imenom na dan. Taka ovadba bi nas, — tega zna g. dopisun prepričan biti — le srčno razveselila. Dokler pa g. dopisnik tega ne stori, se njegovo dopisovanje in dopisnik sam izkaže, kaj da je on prav za prav, ter se tudi sam obsoja pred občinstvom. Daljnji odgovor se zna in se bo dal le še na poziv pred sodiščem. Polemiko druga v časnikih pa se nikakor ne bo nadaljevala z g. dopisnikom. — Danes mu le še to in — zadnjikrat povemo, da neslani Novomeški „Adonis“ in njegov „Dioskur“, katera sta se za časa volitve bahala, da bosta Novomeščane „v polu dneva okoli prsta ovila“, in tisti „večni študent“ alias „večni šribarček“ vendar ne smejo misliti in upati, da bodo oni omikanim Novomeščanom, gg. uradnikom in profesorjem, politiko narekovali! „Ljubljanskemu Listu“ pa povemo v imenu vseh omikanih prebivalcev Novega mesta, Slovencev in Nemcev, da je obžalovanja vredno, da se taka, dozdej na Kranjskem neslišana in Kranjcem dozdej neznana osobna natolcevanja in napadi ravno v uradnem listu berejo.

Da se pa v polemiko z dopisunom „Ljubljanskega Lista“ nikakor in na noben način dalje spuščati ne moremo, niti ne smemo, je še drug glavni vzrok, kateri hočemo danes bolj obširno pojasniti.

Ko je „Ljubljanski List“ komaj beli dan zagledal, začel je že brez vsacega, ali vsaj iz trte

tako — bele kakor pri nas, nego temno-rujave, ob deževju po vsem črne, kakor krtova koža, takó, da bi tukaj pesniki ne mogli sanjariti o „belih trakovih, razpetih po zelenem polji“, in kar je več jednacij, domišljijo-budnih pesniških metaforov. Ali za oči Vam je tako mračna, mej sočnim zelenjem popognjena preproga mnogo zdravejšja, kakor tist bliščeči apneni prah na primer tam le na cesti — iz Gorice v Šent Peter... In pa še nekaj: na obeh straneh ob cesti so Vam tukaj nasajeni košati drevedri: bagremi (akacije), bresti, lipe in hrasti, izmed katerih njih že večina obsenčuje tretji, četrti zarod... Vožnja po teh cestah Vam torej ni toli jednakična, kakor bi se dozdevalo kakemu blaziranemu filistru: razen omenjenih prijetnosti imate na izber zanimljive razglede po širnej planjavi kar za trideset, petdeset kilometrov daljave in če Vam oko ne nese tako daleč, eto Vam pred nosom zgornega Sremca-voznika v dražesten predmet in komentar popotnega proučevanja krajev in ljudi, in glejte! dospeli smo na lice mesta, predno smo se bili nadejali!

Dospeli smo namreč v — Novi Slankamen! Ker je to selo, kot nova leta 1783. osnovana naselbina, vrlo znamenito in lepo, vzgleden prototip

izvitega uzroka stare narodnjake zapored in po vrsti, včasih tudi prav surovo napadati in pikati, tako da so razni rodoljubi po deželi strmeli o tem čudnem postopanju in vedenju tega lista, ki neki za uradnega velja in razne osebe so slutnjo izrekle, če ni tako postopanje naperjeno le na to, razdor v narodni stranki počasi vzbuditi in kadar se je isti unel, za to skrbeti, da nikdar več ne poneha ter da rana zmiraj odprta ostane in se sloga mej naš narod nikdar več ne povrne.

Če človek pregleduje vedenje omenjenega lista v teku celega časa, kar se je volitvena agitacija začela, noter do sedaj in — posebno še tudi ravno sedaj, ko so volitve že končane, se mora te članke „Ljubljanskega Lista“ pretehtajočemu nehoté prepričanje uraiti, da so omenjene slutnje opravičene in da je skrbjeno za to, da, če se hoče kdo prepričati, ne bo prišel nikdar do konca, tem manj, ker ima gradiva v jedni in isti stvari tudi na leta, tako da bi se še danes leto utegnilo prepričati tudi glede teh že končanih volitev ter da bi se le zijajoča nesloga in razdor v narodni stranki po moči pospeševala.

Zoper tako vedenje katerega lista koli se pa nahaja le jeden jedin zdravilen pripomoček in lek, namreč popolno molčanje in preziranje takega lista, ki mora potem kot zapuščen samotarec zbog pomanjkanja gradiva začeti le hirati in konečno usahiniti. Mislim, da bi to najbolj ugajalo vsemu slovenskemu časnikařtvu. Saj je dozdej v taciñ zadevah skušnja tako učila: tedaj — konec vsej polemiki!

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občinama Livku in Iderskemu 800 gld., da dodelata občinsko cesto z Livka v Idersko.

— (Cesarjevič Rudolf) potuje prihodnji teden v Belgijo. Najbrž dospe že 9. t. m. v Bruselj. Mudil se bo tudi več dni v Antverpski razstavi.

— (Nadvojvoda Viljem) dospel je včeraj zvečer z brzovlakom v Ljubljano ter se takoj odpeljal v Kamnik, pregledavat tamošnjo c. kr. smodnišnico.

— (Kranjska eskomptna banka v likvidaciji) bode počenši s 16. dnem t. m. upnikom izplačevala zopet po 25 %.

— (Prememba v posesti.) Hišo št. 31 v Kolodvorskih ulicah, do sedaj lastnina g. Hauffenove, kupil je pekovski mojster gosp. Alojzij Jenko za 14.400 gld.

— (C. kr. vojaška oskrbovalnica v Ljubljani) razpisuje oskrbovanje vojakov v Toplicah od 1. junija 1886 do 31. avgusta 1886. I. in v Ljubljani od 1. septembra 1885 do 31. avgusta 1886 l. s senom, slamo in z drvi. Ponudbena obravnava bode v vojaški oskrbovalnici (Militär-Verpflegsmagazin) v Ljubljani dne 13. julija 1885. Ponudbe, pa le pismene in zapečatené, se morajo do 13. julija 1885 in sicer do 10. ure dopoldne v imenovani oskrbovalnici oddati, kjer se tudi vsa druga potrebna razjasnila o tej stvari dajo.

— (Vabilo k rednemu občnemu zboru slov. del. pevskega društva „Slavec“), kateri bode v nedeljo 12. julija v steklenem salonu restavracije Ljubljanske Čitalnice, popoldne ob

2. uri. Spored: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo revizorjev. 5. Volitev novega odbora. 6. Predlog odbora o premembi društvenih pravil. 7. Posamezni nasveti in interpelacije. — K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

— (V Toplice na Dolenjskem) došlo je do konca junija meseca 526 gostov.

— (Razpisana) je služba tretjega učitelja na trirazrednici v Šent Jarneji. Plača 400 gl. Prošnje do 18. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 4. julija. „Wiener Zeitung“ objavlja državno pogodbo z Nemčijo glede železniških zvez Mittelsteine-Ottendorf, Hausdorf-Ziegenhals, Lindenwiese-Ottmachau in Ratibor-Opava.

London 4. julija. Churchill minister za Indijo v Woodstocku s 532 glasovi zopet izvoljen, liberalec Grant dobil 405 glasov. „Gazette“ poroča, da je Nothcote povzdignjen v para z naslovom grof Iddelsleigh.

Horodenka 3. julija. Včerašnji grozni požar uničil je nad 600 hiš. 5000 ljudi, večinoma židje in kočarji, je brez strehe, brez kruha in pomoči. Ker je mej požarom bil hud vihar, so ljudje jedva življenje rešili. Dva človeka zgorela, več otrok se pogreša.

Levov 3. julija. Cesar podaril je pogorelcem v Horodenki 3000 gld. — Danes navstal ondu nov požar.

Razne vesti.

* (Žalostna vest iz južne Ogerske.) Po Temešvarskem komitatu je 1. t. m. strašansko toča pobila. Večina poljščine, zlasti že dozorelega žita je uničena, ker so ljudje z žetvijo še le pričeli. Tudi iz drugih krajev južne Ogerske dohajajo nevesele vesti o velikej škodi, katero napravlja letos toča dan na dan.

* (Nevihte in viharji) nam letos pri nas še nekako prizanašajo, a tem huje in česče divjajo po drugih krajih. Tako so strašno razsajale nevihte 29. m. m. v Berlinu in Parizu, 30. m. m. pa v Budimpešti in po Českej. Od povsod dohajajo sedaj obile in žalostne vesti o velikej škodi, katero so prouzročili viharji in nevihte zadnje dni. Potniki, 1. t. m. zjutraj iz Česke na Dunaj dospesvi poročali, so o hudem vremenu, katero se je gnalo mej gromom in bliskom vso noč. Mnogo potnikov ustavilo je nadaljno potovanje, boječ se, da ne bi treščilo v hitro vozeči osobni vlak. Vrh hude ure imeli so v ogerskej prvostolnici zadnji dan preteklega meseca zvečer ob polu sedmih tudi grozno povodenj, ker se je velikanski oblak ravno nad mestom utrgal. V malo minutah bilo je vse pod vodo, katerega je mnogo škodovala tlaku, ulicam in hišam. Mej povodnjo pa je bučal strašen piš in usipala se je gosta in debela toča. V Bukovini bili so hudi viharji in toča. Žita so na široko uničena. Več ljudi ubila je strela. Vrtinec opustošil je polja več milj na široko in uničil velike gozde.

Gg. pevci slovenskega delavskega pevskega društva „SLAVEC“,

kateri se udeležijo v nedeljo popoldne „narodne veselice“ pri Kozlerji na vrtu, zbirajo se jutri, v nedeljo do 1/3. ure popoldne v čitalnični restavraciji, da potem skupno odidejo.

Odbor.

novejših in bogatejših Sremskih vasi, — vredno je, da se ustaviva v njem dlje časa ter si ga ogledava „malko“ pozorneje!

Novi Slankamen ima okoli pol tretji tisoč prebivalcev in sicer vsakovrstne narodnosti: Srbov, Hrvatov, Slovakov, Čehov in Nemcev. Kot nova naselbina razvrščeno in vzgrajeno je vso selo po jednom skupnem načrtu. Ulice, po dolgem in pretek, umerjenene so vse po ravni stavbeni črti, ter se križajo po vsem pravokotno. Široke so kakih petdeset do šestdeset metrov. Po sredi ulice je vožnja cesta, široka in ugodna, da se more po njej voziti ob jednom navštric po pet do osem vozov; ob vožnji cesti na desno in levo so nasajeni bagremi in mej taistimi in mej hišami je prostoren, po tri, štiri metre, z opeko obložen tlak, pomost za sprehajalce. Nekateré ulice, zlasti glavne, so tako dolge, da ne vidite od jednega konca do drugega in morate dobro stopati, če hočete jedno ulico premeriti v pol ure. To se vam vidi morda neverjetno; pa mi boste kmalu pritrdili, ko Vam povem, da tukaj hiše niso vzgrajene tako tesno druga poleg druge, kakor v kakem istrskem mestu, na primer v Motovunu ali Plominu, temveč razpostavljene so daleč narazen,

najmanjše za štirideset, petdeset metrov. Mej vsako posamično hišo je dvorišče ali kakor ga Srbi po turški imenujejo, „avlija“, varno zagrajeno proti sosedu in cesti. Hiša je postavljena navadno na skrajni meji posestva ter z brezokenskim zidom proti sosedu obrnena. S pročeljem gledajo vse hiše na ulico in so Vam tako razdeljene, da je vsaka baš nasproti onej onstran ulice. Sploh Vam je pročelje najznamenitnejši in najzanimivejši del teh hiš: od postranskega kapa navzgor dviga se namreč na čelu vsake hiše visok, preko strešnega slemena stoječ zid, ob obeh krajih umetno ter enakomerno prikrojen — tu v obliki trioglate piramide, ondu zopet v podobi cerkvenega oltarja s tistimi polzastimi zavitki obrobljen. Sprednja stena pročelnega zidu okrašena je z raznovrstnimi, iz ometa narejenimi stebriči, poprečnimi policami, ornamentami, arabeskami in rožami, tu in tam pisano obojanimi, mej katerimi so poleg hišne letnice in gospodarjevega imena še razni drugi napisi in izreki. Hiša ima na pročelji vsaka samo po dvojé oken, taistema na strani pa, in to hiše jedne ulične vrste vse na istej strani, uhodna vrata in sicer iz ulice. Vsaka hiša ima namreč na jednej strani svoje dolžine pod podalj-

prinaša v 13. šteñ sledečo vsebino: František Šimáček. Spisal A. T. — Janez Solnce. Zgodovinska novela. Spisal dr. Ivan Tavčar. (Dalje.) — Iz sa-zavskih letopisov. Zgodovinski roman. Česki spisal Václav Beneš Třebizsky, poslovenil — l—r. (Dalje.) — Slovanstvo ve svýh zpěvech. Presodila Lucila Podgornikova. — Hrvaški spomini. Spisal J. Trdina. — Pogled na stari Velegrad. K denašnjim slikam (: Sv. Ciril in Metod; Velegrad; Smrt sv. Metoda). — Pogled po slovanskem svetu. Slovenske dežele. Ostali slovanski svet. — Razne novice.

Poslano.

Na mene zadevajočo notico v „Slov. Narodu“ št. 148 dovoljujem si v naslednjem popolnem resnično objaviti dotični dogodek: V sredo zvečer ob 1/2. uri po noči prišla je družba 7—8 gospodov iz Čitalnice v mojo restavracijo. Zahtevali so ob tej uri svežega kruha. Ker se jim svežega kruha ni dala moglo, nastala je neprijetna diskusija. Stopil sem k njim rekoč: „Ich bitte Sie, meine Herren, mir ist am liebsten, Sie kommen nicht mehr zu mir, den wenn ich Sie sehe, so zittere ich schon.“ S temi besedami imel sem v mislih le omenjeno družbo, pa nikogar drugega, o Slovencih in o narodu slovenskem pa nesem ničesar govoril. Ko bi bilo treba, objavil bi lahko tudi imena udeleženiñ gospodov.

R. König,

(392)

restavratér na južnem kolodvoru.

Zahvala.

Podpisani izreka svojo najgorkejšo zahvalo vrlim rodoljubom na Vranskem, slavnej Čitalnici, vrlejš gospodičini Lizi Kokaljevej za lepi sijajni vsprejem in gostoljubno postrežbo, gospodom Žavskim pevcem in mnogim drugim rodoljubom iz Vranskega, Čeljskega in Šoštanskega okraja, ki so o priliki izleta v prijazni Vranski trg veliko pripomogli k tako lepemu vspehu.

Odbor „Savinjskega Sokola“.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju slasti do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepujočim uplivom. Cena škateljci 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vadno izrečno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 3(11—5)

Dunajska borza

dné 4. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		82 gld. 60	kr.
Papirna renta		82	40
Srebrna renta		83	25
Zlata renta		103	15
5% marena renta		99	15
Akcije narodne banke		862	70
Kreditne akcije		256	30
London		124	86
Srebro		9	88
Napol.		5	61
C. kr. cekini		61	50
Nemške marke		126	75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	167	50
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	103	85
4% avstr. zlata renta, davka presta.		98	70
Ogarska zlata renta 4%		92	164
5% papirna renta 5%		116	123
5% štajerske zemljišče odvez oblig.		114	106
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	175	10
Zemlj. obć avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		17	75
Prior oblig. Elizabetine zapad. železnice			
Pror. oblig. Ferdinandove sev. železnice			
Kreditne srečke	100 gld.		
Rudolfove srečke	10		

šanim kapom prostran, z zidanim ali pa lesenim stebrovjem podprt hodnik, kjer se družina shaja ob letni vročini in ob deževnem vremenu. Ti hodniki pri hišah jedne ulice obrnjeni so vsi na jedno stran, navadno, ako možno, proti solnčnemu vzhodu, takó da so prebivalci jedne hiše zá-se, popolnoma umaknjeni nadležnim pogledom sosedovim, kateri je zopet zaščiten baš na isti način pred svojim drugim sosedom. Vsled tega izostane pač marsikak mejsebojni prepir, kakor je tudi zagrajeno dvorišče varen jez zoper vse svaje zaradi otrok, kuretnine itd. Veliko vredno je tudi, da ima vsak posestnik na dvorišči svoj „búnar“ (vodnjak.)

Mej posamičnimi hišami napeljana je v pročelni stavbeni potezi vse alice, gosta lesena ograja, katere uvozna lèsa in obstranske sohe so umetno zrezljane in pisano obojane.

Iz kakega gradiva so hiše, kakó pokrite in opravljene v notranjih prostorih — o tem se bodeva pogovarjala v prihodnjem pismu!

V Novem Slankamnu.

Prostoslav Kretanov.

Na prodaj

je po jako nizki ceni

7 železnih štacunskih vrat s kamenitimi vangerji (podboji) vred, 5 izložnih oken in dvoje velikih vrat.

(371-8) Krisper & Urbanc v Ljubljani.

Piccoli-eva esenca za želodec.

katero pripravi
G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bolenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348-9)

Cena steklenic 10 novc.

Prstni

zdravilni malaga-sekt

po analizi ces. kr. poskušnje postaje za vina v Klosterneuburgu

jako dobra, prava malaga,

jako dobro krepčilo za slabotne, bolne, okrevajoče, otroke itd., proti pomanjkanju krvi in slabemu želodcu izvrstno upliva. V 1/4 in 1/2 originalnih steklenicah pod postavno deponirano varstveno znamko (307-5)

ŠPANJSKE TRGOVINE Z VINOM VINADOR
DUNAJ HAMBURG

po originalnih cenah a gld. 2.50 in gld. 1.30.

Dalje razna fina inozemska vina v originalnih steklenicah in po originalnih cenah. V Ljubljani: pri gospodi: Josip Svoboda, lekar, in H. L. Wenzel, prodajalec delikates. V Kranji: pri gospodu Fran Dolenz, trgovina s specerijskim blagom. V Luki: pri gospodu Jurij Deisinger, trgovina s specerijskim blagom. Na Bledu na jezeru (zdravilišče): pri gospodu Oton Wülfing, prodajalec delikates. Na znamko Vinador, kakor tudi na postavno deponirano znamko prosim posebno paziti, ker se le tedaj mora popolnem jamčiti za absolutno pristnost in dobroto.

J. C. JUVANČIČ

posestnik vinogradov na Bizeljskem, ima

zalogo vina v Ljubljani

in priporočila: (281-8)

Bizeljsko vino 1884. l. od 14 do 18 gld.

1883. l. " 18 " 24

Dolenjsko rudečkasto " 14 " 20 "

Uzorce pošilja v sodčkih od 50 litrov in več.

Bock-, cesarsko in eksportno pivo

v steklenicah

(6-27)

priporočila

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Več

prevoženih

VOZ

vsake vrste

se prav po ceni

proda

(390)

v Igriških ulicah št. 8.

A. Krejči,

v Ljubljani.

kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.

priporočila svojo veliko zalogo vseh vrst modernih

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovino in zimsko obleko

čez poletje v shranjevanje.

(112-23)

Zaloga s steklom, porcelanom in ogledali

M. RÖSSMANNA

v Ljubljani

priporočila svojo izbrano in bogato zalogo namiznega posodja, kakor tudi posode za kavo in čaj ter vse v to stroko spadajoče stvari bele in pisane.

ZALOGA

ogledal s pozlačenim okvirjem in brez okvirja, pozlačenega lesa za okvirje, petrolejskih lamp, bronastih svečnikov, otlega stekla in steklenih plošč (391-1)

po najnižjih cenah.

Rogačka kislina.

Stajerski deželni zdravilni zavod.

Južno železnična postaja:

Poljčane.

Glasovite kisline z glavberjevo soljo, jeklene kopeli, zdravilnica z mrzlo vodo, ozdravljenje z mlekom in siratko. — Glavno označenje bolezni prebavljivih organov.

Ugodno bivališče.

Saisona od maja do oktobra.

Prospekti in naročbe za stanovanja na ravnatelstvo. (126-9)

Zahvala in priporočilo.

S tem si usojam uljudno naznanjati visokemu plemstvu in p. n. občinstvu, da sem oddal svojo lekarno svojemu bratu, kateri je bil več let v mojem podjetji.

Te prilike se poslužujem, da se udano zahvaljujem p. n. gospodom kupovalcem in p. n. gospodom zdravnikom za skazano mi zaupanje in h kratu prosim, da to časteče zaupanje tudi skazujete mojemu bratu.

Z velespoštovanjem

Julij pl. Trnkóczy,

lekarnar.

Z ozirom na zgornje naznanilo usojam se objavljati, da sem prevzel lekarno „Pri zlatem samorogu“ na Mestnem trgu od svojega brata. Marljivo se bodem prizadeval v vsakem oziru pridobiti in ohraniti zaupanje p. n. kupovalcev in p. n. gospodov zdravnikov z reelno potrebo.

V Ljubljani, v 1. dan julija 1885.

Z velespoštovanjem

Ubald pl. Trnkóczy,

lekarnar na Mestnem trgu št. 4.

(386-2)

BUDIMSKA Rákóczy GRENCICA,

katero so analizovali in označili deželna akademija v Budimpešti, profesor dr. Stölzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichbena v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in nedavno profesor dr. Rokitsky v Inomestu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavljivih organov in zaprtji vode ter se pred vsemi znanimi grenicami posebno izredno priporočila. — Dobiva se po vseh specerijskih prodajalnicah in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi skoraj v vseh lekarnah in droguerijah, vedno na novo natočena. — Prosi se, da se zahteva izrečno Budimska Rákóczy. (213-11)

Lastniki: bratje Loser v Budapešti.

Ravnokar sta v J. R. Milic-evi tiskarni v Ljubljani na svitlo prišli knjigi:

Oče naš.

Povest za krščansko mladino in krščansko ljudstvo. Iz nemškega poslovenil Fr. Malavašič. Drugi, pregledani natis.

Cena trdo vezanemu iztisu je 60 kr., po pošti poslanemu 5 kr. več.

To pripravno in lično knjigo priporočamo šolskim knjižnicam in mladini.

„Slovstvena zgodovina v slovenski ljudski šoli,“

spisal Janko Leban (Gradimir), ljudski učitelj.

Ponatis iz „Učit. Tov.“, dobiva se v Milic-evi tiskarni posebej s kazalom vred, in stane mehko vezana 30 kr., pod križnim zavitkom 5 kr. več, to je: 35 kr.

Priporočamo jo učiteljem in učencem!

Na željo nekaterih čast. gospodov natisnilo se je tudi kazalo k tej knjigi, katero se gospodom, ki so knjigo že vsprejeli, brezplačno dopošlje.

Omenjena tiskarna priporočila se slavnemu p. n. občinstvu v izvrševanje vsakovrstnih v tiskarsko stroko spadajočih naročil

ter zagotavlja, da jo bode vsigdar skrb, p. n. naročiteljem brzo, ceno in dobro postreči. — Dalje priporočila svojo

veliko zalogo različnih tiskovin

za župnije, ljudske šole in šolske oblasti, za c. kr. beležniške urade in c. kr. loterije.

Zaloga vsakovrstnih obrazcev za tožbe, pooblastila, pobotnice i. t. d.

V zalogi ima tudi v nemškem jeziku natisnjena

doučna pisma rokodelcem (Lehrbriefe), jedilne liste, knjige za vpisovanje in liste za oglašanje tujcev, barometer-skale, nadpise (Ladenschilder) za trgovce, vozne liste za deželo (Landfrachtbriefe) in drugih tiskovin.

VIZITNICE

na lepem in trdnem papirju, v različnih velikostih in elegantni obliki, fino izvršene, natiskujejo se po najnižji ceni. (379-2)

Zavitki z natiskom firme izvršujejo se ceno in točno.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Mäuing in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodcu, omedlevici, glavobolu, trebušobolu, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnemu itd., proti zlatej žili, zaprtju, hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekla 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716-52)

Mih. Kastner, Karol Karinger v Ljubljani; Karol Schaunig v Kranji; Alojzij Walland, J. Kupferschmid, F. Zangger, Traun & Stiger v Celji; Hatheyer & Felvermigg, Alojzij Fuchs, Anton Robin, Valentin Trost, C. B. Rossbacher, F. Terdina, Jos. Lipovitz v Celoveci

priporočajo svojim p. n. kupovalcem Zacherl-ovo najnovejšo specialiteto praškov, katere v intenzivnej moči in sigurnosti presega vsa dosedanja sredstva:

„ZACHERLIN“

za popolno vničenje in iztrebljenje vseh škodljivih in sitnih mrčesov, kakor: stenice, bolh, šurkov, molov, muh, uši, mravelj itd.

Posebno se pred tem svari: „Zacherlin“ ne z navadnim mrčesnim praškom zamenjati!

„Zacherlin“ prodaja se le v originalnih steklenicah, nikdar pa se v samem papirju ne prodaja ali pa odort ne vaga. Originalne steklenice morajo imeti, da je pristen, podpis imena in varstveno znamko. (8-7)

J. Zacherl